

آماده کردن خودمان برای آمدن خداوند توسط غلامی امین و دانا بودن

مطالعه متون مقدس: متی ۲۴: ۴۵-۵۱

۱. «پس آن غلام امین و دانا کیست که آقایش او را بر اهل خانه خود بگمارد تا ایشان را در وقت معین خوراک دهد؟ خوشبحال آن غلامی که چون آقایش آید، او را در چنین کار مشغول یابد. هرآینه به شما میگویم که او را بر تمام مایملک خود خواهد گماشت» - متی ۲۴: ۴۵-۴۷:

آ. اقتصاد خدا در ایمان، اقتصاد «اهل خانه» اوست، اداره اهل خانه او که توزیع خودش در مسیح به درون مردم برگزیده اش است تا بتواند خانه ای برای ابرازش داشته باشد؛ خانه ای که کلیسا، بدن مسیح است - ۱ تیموتائوس ۱: ۴؛ ۳: ۱۵؛ افسسیان ۲: ۱۹.

ب. غلام امین و دانا، یک مباشر در خانه خداست، سرپرست خانه، که مسیح را به عنوان «خوراک» به ایماندارانش توزیع می کند - ۱ قرنتیان ۹: ۱۷؛ افسسیان ۳: ۲؛ ۱ قرنتیان ۴: ۱؛ ۱ پطرس ۴: ۱۰؛ ۱ وفاداری، نسبت به خداوند نشان داده می شود (۱ قرنتیان ۴: ۲؛ ۷: ۲۵)، در حالی که دانایی، نسبت به ایمانداران اعمال می شود (ر.ک. کولسیان ۱: ۲۸؛ ۲ تواترخ ۱: ۱۰؛ فیلیپیان ۴: ۵).
۲. در اظهار پادشاهی آسمان ها، خداوند آن غلام امین را بر تمام اموالش قرار می دهد؛ این پاداشی برای غلام او خواهد بود - متی ۲۵: ۲۱، ۲۳.

پ. «[به آنها] خوراک دهد» اشاره دارد به بخش کردن کلام خدا و مسیح به عنوان تأمین حیات به ایمانداران در کلیسا؛ مسیح به عنوان روح حیات بخش، خوراک ماست که در کلام حیات تجسم و تحقق یافته است - ۲۴: ۴۵؛ یوحنا ۶: ۵۷، ۶۳، ۶۸:

۱. برای اینکه از خداوند به عنوان خوراک روحانی خود مسرت ببریم تا بتوانیم دیگران را تغذیه کنیم، باید کلام او را با همه نوع دعا و با تأمل در کلام او، بیان کلام او با صدای بلند و با تجدید نظر بسیار، دریافت کنیم - افسسیان ۶: ۱۷-۱۸؛ مزامیر ۱۱۹: ۱۵ (رجوع کنید به زیرنویس)، ۴۸، ۱۴۸؛ یوشع ۸: ۱؛ لاویان ۱۱: ۲-۳؛ حزقیال ۳: ۱-۴؛ کولسیان ۳: ۱۶.
۲. ما باید به طور ثابت قدم در دعا و در خدمتگزاری کلام ادامه دهیم - اعمال ۶: ۴؛ ر.ک. عبرانیان ۷: ۲۵؛ ۸: ۲.

۳. ما باید برای بناسازی کلیسا نبوت کنیم - آنچه را که از کلام زنده این حیات تحت الهام، مسح و روشنگری آنی و تازه روح القدس از طریق بکار بردن روحمان می بینیم، بیان کنیم - ۱ قرنتیان ۱۴: ۴؛ اعمال ۵: ۲۰؛ ۴: ۲۰؛ ۲۲: ۱۵.

۴. ما باید با دعا کردن وارد خدا شویم تا روح حیات بخش را به عنوان تأمین خود، غذای روحانی خود، برای تغذیه خود و کسانی که تحت مراقبت ما هستند دریافت کنیم - لوقا ۱۱: ۱-۱۳.
۵. ما باید «متقاضیان» حیات بخش باشیم، مجاری روح حیات بخش که می تواند به دیگران حیات ببخشد - ۱ یوحنا ۵: ۱۶.

۶. ما باید «پسران روغن تازه» باشیم، کسانی که مدام با روح تازه، حاضر و تکامل یافته به عنوان روغن شادی پر می شوند، تا روح را به درون آن چراغدان برای شهادت درخشانش، شهادت عیسی، جاری کنند - زکریا ۴: ۶، ۱۲-۱۴؛ فیلیپیان ۱: ۲۵؛ مکاشفه ۳: ۱۸؛ متی ۲۵: ۹:

(آ) روز به روز باید بها را بپردازیم تا خدا را به عنوان روغن طلایی در طبیعت الهی او بیشتر کسب کنیم تا بتوانیم چراغدان طلایی ناب برای بنای اورشلیم نوین طلایی باشیم - ۲ پطرس ۱: ۴؛ مکاشفه ۳: ۱۸؛ ۱: ۲۰؛ ۲۱: ۱۸؛ متی ۲۵: ۸-۹.

(ب) ما همانطور که این مورد را در تجربه امروز خود اعمال می کنیم، می بینیم که روح که از ما جریان دارد خداست، و خدا طلاست. از این رو، هنگامی که ما مسیح را به دیگران

بخش کرده، آنها را با روغن تأمین می کنیم، در واقع آنها را با خدا که از ما به درون آنها جاری می شود تأمین می نماییم - زکریا ۴: ۱۲-۱۴؛ یوحنا ۷: ۳۷-۳۹؛ ۲ قرنتیان ۳: ۳، ۶، ۸؛ لوقا ۱۰: ۳۴.

۲. «لیکن هرگاه آن غلام شریر با خود گوید که آقای من در آمدن تاخیر می نماید، و شروع کند به زدن همقطاران خود و خوردن و نوشیدن با میگساران، هرآینه آقای آن غلام آید، در روزی که منتظر نباشد و در ساعتی که نداند، و او را دو پاره کرده، نصیبش را با ریاکاران قرار دهد در مکانی که گریه و فشار دندان خواهد بود» - متی ۲۴: ۴۸-۵۱:

آ. اینکه در دلمان بگوییم که ارباب ما تأخیر می کند، دوست داشتن عصر شرور حاضر و نه دوست داشتن ظهور خداوند است - ۲ تیموتائوس ۴: ۸، ۱۰:

۱. لغت یونانی برای «آمدن»، «پاروسیا» است که به معنای «حضور» می باشد؛ برای عشق به ظهور خداوند و آمدن او، ما باید عاشق ظهور او، حضور او امروز باشیم - متی ۲۴: ۳، ۳۷؛ اعمال ۲۶: ۱۶؛ ۲ قرنتیان ۲: ۱۰؛ سرود ۳۸۹.

۲. تا وقتی که امروز را داریم، باید عاشق خداوند و ظهور او باشیم، منتظر او بوده و آمدن او را به عنوان یک هشدار، تشویق و مشوق بگیریم - ۲ تیموتائوس ۴: ۸؛ فیلیپیان ۳: ۲۰؛ مکاشفه ۲۲: ۱۲.

۳. ما باید برای آمدن او بیدار و آماده باشیم - متی ۲۵: ۱۳؛ ۲۴: ۴۴؛ مکاشفه ۱۹: ۷.

۴. ما باید مراقب طمع بوده، برای خودمان گنج ذخیره نکنیم، بلکه نسبت به خدا ثروتمند باشیم - لوقا ۱۲: ۱۶-۲۰؛ ۲ قرنتیان ۶: ۱۰؛ افسسیان ۳: ۸.

۵. ما باید زن لوط را به خاطر بسپاریم، و دنیای شیطانی که خدا داوری و بکلی نابود خواهد کرد را دوست نداشته و آن را ارزشمند ندانیم - لوقا ۱۷: ۳۲-۲۸.

۶. ما باید بیدار باشیم و التماس کنیم که روز آمدن خداوند ناگهان مثل یک دام بر ما نیاید - ۲۱: ۳۶-۳۴؛ ر.ک. متی ۲: ۳.

۷. «بیا، خداوند عیسی!» - این باید اشتیاق، فریاد و دعای مداوم کسانی باشد که عاشق خداوند و ظهور او هستند - مکاشفه ۲۲: ۲۰؛ تیتوس ۲: ۱۲-۱۳.

ب. زدن همقطاران ما، بدرفتاری با هم ایمانانمان است - ر.ک. اعمال ۹: ۴:

۱. ما نباید هم ایمانان خود را قضاوت و محکوم کنیم بلکه با آنها مهربان و رحیم بوده، آنها را ببخشیم چنانکه خدا در مسیح ما را بخشیده است - لوقا ۶: ۳۷؛ افسسیان ۴: ۳۱-۳۲.

۲. ما نباید برادران خود را دشنام دهیم یا از آنها انتقاد کنیم بلکه آنها را بهتر از خودمان بدانیم - ۱ قرنتیان ۶: ۱۰-۱۱؛ فیلیپیان ۲: ۳، ۲۹.

۳. ما نباید بر هم ایمانان خود سروری کنیم (مثل تصمیم گیری برای آنها) ولی همچون برده به آنها خدمت کنیم تا با مسیح رستاخیز کرده به عنوان روح حیات بخش، آنها را تغذیه نماییم - ۱ پطرس ۵: ۳؛ متی ۲۰: ۲۵-۲۸؛ ر.ک. اعداد ۱۷: ۸.

پ. خوردن و نوشیدن با میگساران، مصاحبت با مردم دنیوی است که با امور دنیوی مست هستند:

۱. ایمانداران به علت طبیعت الهی و جایگاه مقدسشان نباید زیر یوغ ناموافق با بی ایمانان بروند؛ این باید برای همه روابط صمیمی بین ایمانداران و غیر ایمانداران، نه تنها برای ازدواج و تجارت، اعمال شود - ۲ قرنتیان ۶: ۱۴؛ ۱ قرنتیان ۱۵: ۳۳؛ ر.ک. امثال ۱۳: ۲۰.

۲. ما باید از شهوات جوانی بگریزیم و مسیح شامل تمام را با کسانی که خداوند را از قلب خالص می خوانند تعاقب نماییم - ۲ تیموتائوس ۲: ۲۲.

ت. آن غلام امین و دانا، با اقتدار برای حکومت در اظهار پادشاهی پاداش خواهد گرفت، در حالی که غلام شریر، از مسیح پر جلال، از جلال پادشاهی او، و از حضور باشکوه او در پادشاهی اش منقطع خواهد شد - متی ۲۴: ۴۷، ۵۱.

۱. منقطع شدن از اظهار پادشاهی، به بیرون انداخته شدن در تاریکی بیرون است، جایی که گریه و فشار دندان خواهد بود:
- (آ) تاریکی بیرونی، تاریکی ای بیرون از جلال روشن در اظهار پادشاهی است – ۱۶: ۲۸؛ ۲۵: ۳۰
- (ب) گریه نشانگر پشیمانی است، و فشار دندان نشانگر سرزنش خود است.
۲. سلطنت با مسیح بر امتها در پادشاهی هزاره، پاداشی برای غلامان امین و دانا خواهد بود – مکاشفه ۲: ۲۶؛ لوقا ۱۹: ۱۷-۱۹.